

Първо действие, втора картина.Бенволио. —

Взпламва огънет, а друг догаря,
и мъката пак с мъка се чери,
нов шемет, старият не се повтаря,
лекуват с болка болката дори.
В която влезе м заразя нова,
завчас изгизва старата отрова.

Ромео. —

Подручието е тук полезно много.

Бенволио. —

Но, моля, за какво?

Ромео. —

За ступен крак.

Бенволио. —

Но ти си помръз, Ромео!

Ромео. —

Не помръз, а вързан като мър;
в тълпата зверски, от храна лишан,
изгизвак и разбит. — Здравей, момче!

Прислужникът. —

Здравейте, сър. Какви четете, моля?

Ромео. —

В нещастия си жребий аз четя.

Прислужникът. —

Може би, това сте научили наизуст. Но, моля, мо-
жете ли да прочетете всичко, което върхвате?

Ромео.

О, да, щом знае буквите, езика.

Прислужникът. —

Вий лесно отговаряте. — Сис здраве!

Ромео. —

Къде, момче, аз мога да чета.

/ Семе. /